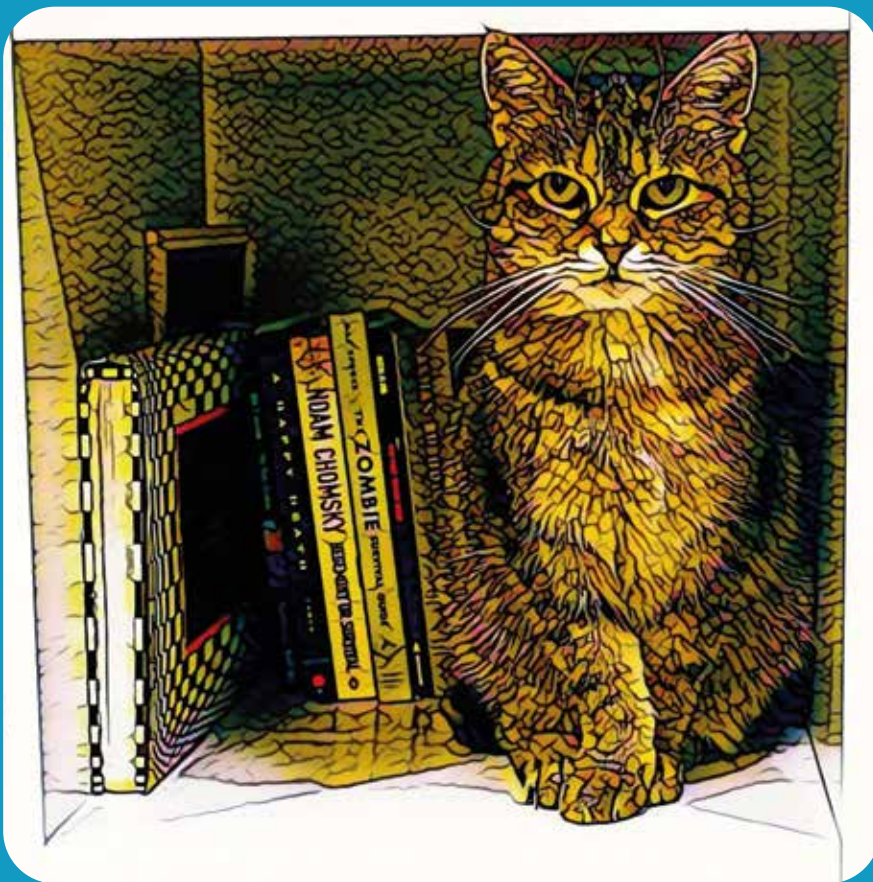

MÁŇA a MLÝN

OMALOVÁNKY S PŘÍBĚHEM

© 2019

Tuto knihu věnujeme Máňiným
kamarádům, kterých bylo bezpočet;
jejím opatrovníkům, kteří se s ní
mazlili, když my zrovna nemohli,
majitel mlýna Gustav a vůbec všem
milovníkům koček.

MÁŇA

a

MLÝN

NAPSALA ISELINA MARIE MURPHY
(S TROŠKOU POMOCI OD MÁMY A TÁTY)

JIŽ PŘED STOVKAMI LET TU
STÁL MLÝN, ÚPLNĚ NA STEJNÉM
MÍSTĚ, JAKO STOJÍ TEN DNEŠNÍ.

TEN MLÝN ALE ZBOŘILI. KDYŽ HO
V ROCE 1787 POSTAVILI ZNOVU,
POJMENOVALI JEJ NOVÝ MLÝN.

MOJE OBLÍBENÁ KOČIČKA MÁŇA
ZDE NA MLÝNĚ PROŽILA CELÝ ŽIVOT.

MÁŇA SAMOZŘEJMĚ JEŠTĚ NEBYLA
NA SVĚTĚ, KDYŽ MLÝN ZNOVU
POSTAVILI. ALE PŘIŠLA SEM JAKO
KOŤÁTKO A TAK TU BĚHEM TĚCH
21 LET LECCOS ZAŽILA.

MLÝN ZMĚNIL MAJITELE KDYŽ
MÁŇĚ BYLO ASI 10 LET. TI SE
SEM NASTĚHOVALI I SE SVÝM
ŠTĚŇÁTKEM, KTERÉMU ŘÍKALI
BLONDÝNA.

V TÉ DOBĚ SE SEM
PŘISTĚHOVALO DALŠÍCH PÁR
NOVÝCH RODIN VČETNĚ MOJÍ
MAMINKY A TATÍNKA A JEJICH
DVOU KOČEK ALISTAIRA
A GRETY.

ALE ŘÍKÁME JIM AL A MINI.

KRÁTCE POTÉ, CO SE
SEM MOJI RODIČE
NASTĚHOVALI, SE
VE MLÝNĚ OBJEVILO
NOVÉ KOŤÁTKO KTERÉ
CHTĚLO VE MLÝNĚ
TAKÉ BYDLET.

KOŤÁTKO BYLO NEMOCNÉ A VYHUBLÉ
A MOJE MAMINKA S TATÍNKEM SE DO NĚJ
OKAMŽITĚ ZAMILOVALI.

MAMINKA HO NOSILA V TAŠCE K
VETERINÁŘI, ABY MOHLO DOSTAT LÉKY
A BRZY SE UZDRAVILO.

KOŤÁTKO BRZY ZESÍLILO A VYROSTL Z NĚJ
ŠŤASTNÝ, ZDRAVÝ KOCOUREK, KTERÝ TUZE
RÁD HONÍ MYŠI.

JMENUJE SE BENNY. NĚKDY MU ALE ŘÍKÁM
SMRAĐOCHU, PROTOŽE POKAŽDÉ, KDYŽ SE
VYVÁLÍ V HLÍNĚ, NEBO SI DÁ ŠLOFÍKA
U POTOKA POD VRBOU, TAK POTOM SMRDÍ.

KDYŽ SE PŘISTĚHOVALI
NOVÍ MAJITELÉ SE PSEM
BLONDÝNOU, MÁŇA NEBYLA
VŮBEC NADŠENÁ, ŽE SE
VE MLÝNĚ OBJEVIL PES.

KDYŽ BYLA BLONDÝNA JEŠTĚ
ŠTĚŇÁTKO, MÁŇA SE K NÍ
NECHOVALA VŮBEC HEZKY.

- SYČELA NA NI
- ŠKRÁBALA JI

DÁVALA JÍ TAK NAJEVO, ŽE
TADY VE MLÝNĚ JE **PÁNEM**
ONA!

JEDNOU V ZIMĚ BYLO TAKOVÉ CHLADNO, ŽE
ZAMRZL I POTOK ZA DOMEM A KOČKY SE PO
NĚM MOHLY PROCHÁZET.

VENKU BYLA ALE TAKOVÁ ZIMA, ŽE UŽ TO TAM
MÁŇA NEVYDRŽELA A PŘIŠLA K MÁMINÝM
A TÁTOVÝM DVEŘÍM A CHTĚLA PUSTIT DOVNITŘ.

TAK JI PUSTILI DOMŮ S TÍM, ŽE TAM MŮŽE
PÁR DNŮ ZŮSTAT, ALE ONA JEŠTĚ PO PŮL ROCE
ODMÍTALA Z DOMU ODEJÍT.

MÁMA S TÁTOU SI JI ZAMILOVALI A BYLI MOC
RÁDI, ŽE SI MÁŇA VYBRALA PRÁVĚ JE.

JEDNOHO DNE MÁŇA SLÍDILA V HROMADĚ DŘÍVÍ,
JESTLI TAM NEBUDOU NĚJAKÉ MYŠI, KTERÉ BY
MOHLA ULOVIT.

BLONDÝNA, KTERÁ UŽ DÁVNO VYROSTLA,
POBÍHALA PO ZAHRADĚ A MĚLA ZA LUBEM
NĚJAKOU NEPLECHU.

PAK UVIDĚLA MÁŇU A POMYSLELA SI:

“TEĎ, KDYŽ UŽ JSEM VELKÁ A SILNÁ, MŮŽU MÁŇU
POŘÁDNĚ VYSTRAŠIT!”

ZAŠTĚKALA:

HAF! HAF! HAF!

A ZAHNALA MÁŇU AŽ ÚPLNĚ NA VRCHOL
HROMADY. A ZROVNA KDYŽ MÁŇA VYSKOČILA,
BLONDÝNA PO NÍ CHŇAPLA A CHYTLA JI ZA OCAS.

NAŠTĚSTÍ SE MÁŇĚ
PODAŘILO UTÉCT,
ALE OCÁSEK JÍ TAM
BOHUŽEL ZŮSTAL.

OD TÉ DOBY BYLA
MÁŇA O OCÁSEK
KRATŠÍ.

I KDYŽ MÁŇA PŘIŠLA O OCÁSEK,
DOKÁZALA SE STÁLE RADOVAT
ZE ŽIVOTA.

ÚPLNĚ NEJRADĚJI SI HRÁLA
NA ZAHRADĚ A VÁLELA SE V
ŠANTĚ. ŠANTA JE TAKOVÁ KOČIČÍ
BYLINKA, KTEROU PRO NI MÁMA
S TÁTOU NA ZAHRADĚ VYSADILI.

VŽDYCKY, KDYŽ SI MÁŇA HOVĚLA
V ZÁHONĚ, ROZTOMILE VRTĚLA
TÍM MALÝM KOUSKEM OCÁSKU,
CO JÍ NA ZADEČKU ZBYL.

PAK JSEM SE NARODILA JÁ
A MÁMA S TÁTOU MĚ PŘINESLI DOMŮ
DO MLÝNA.

MÁŇA SI MĚ OKAMŽITĚ OBLÍBILA A BYLA MI
NEUSTÁLE NABLÍZKU.

BYLA POŘÁD U MĚ, PŘEDLA A MAZLILA SE SE
MNOU.

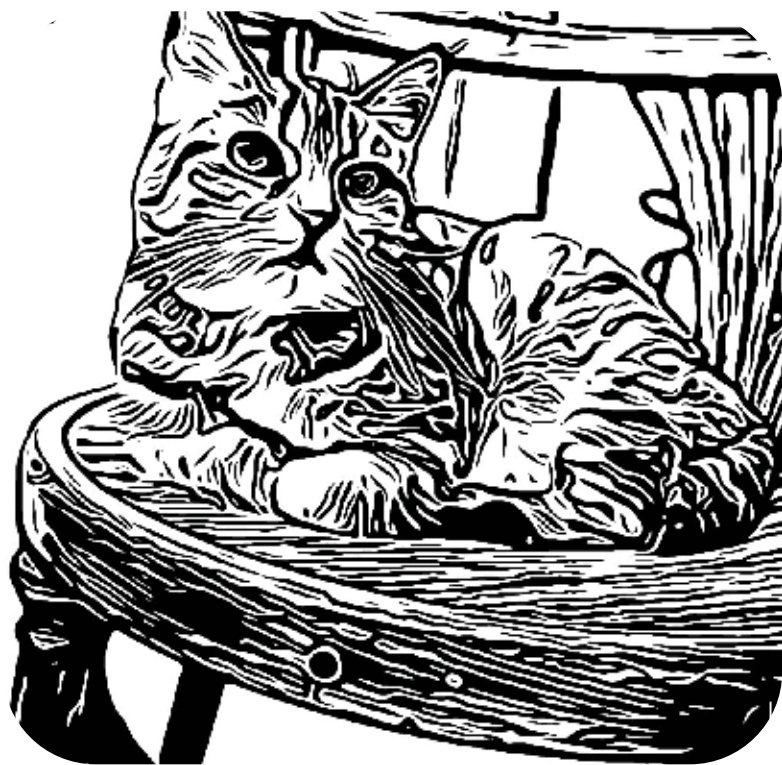
MÁŇA SI SE MNOU RÁDA ČETLA.

MÁŇA SE MNOU RÁDA VENKU
POZOROVALA PTÁČKY.

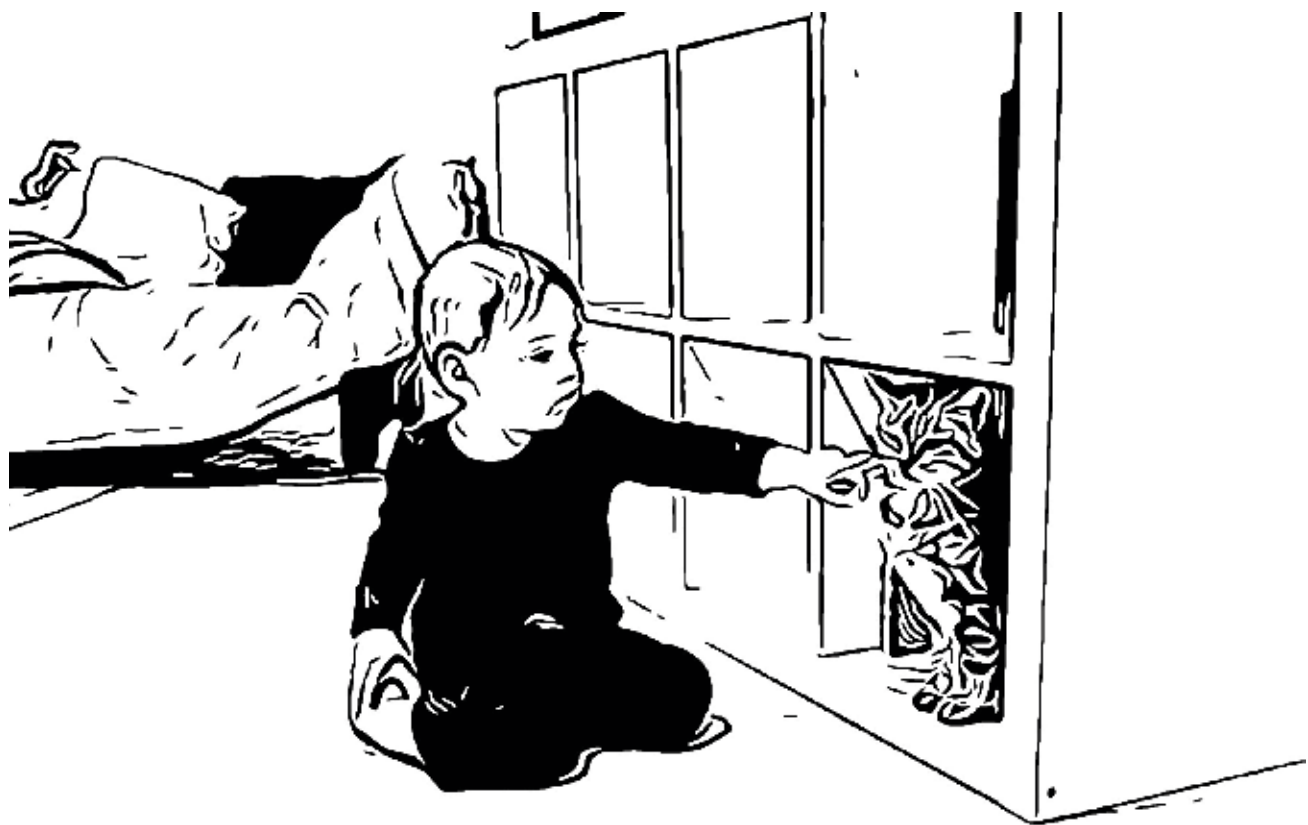
MÁŇA SE MNOU RÁDA USÍNALA.

MÁŇA SE MNOU SEDÁVALA U STOLU,
KDYŽ JSEM VEČEŘELA.

A KDYŽ MI NEBYLO DOBŘE, DĚLALA MI
SPOLEČNOST.

MÁŇA BYLA MOJE KOČIČÍ UČITELKA.

NAUČILA MĚ I MOJE KAMARÁDY, JAK MÍT
RÁD ZVÍŘÁTKA A CHOVAT SE K NIM HEZKY.

KDYŽ MÁŇA ZESTÁRLA, PŘESTALA SLYŠET
I VIDĚT, ALE VŽDY PŘESNĚ VĚDĚLA, KDE
ZROVNA JSEM A ŠLA ZA MNOU.

VŽDYCKY PŘEDLA, KDYŽ JSEM SI HRÁLA SE
SVÝMI DINOSAURY.

MYSLÍM, ŽE JÍ V ORIENTACI POMÁHAL JEJÍ
VYNIKAJÍCÍ ČICH.

A KDYŽ MÁŇA UCÍTLA ČERSTVÝ VZDUCH,
UTÍKALA RYCHLE VEN A UŽÍVALA SI
SLUNÍČKA.

MOJE KAMARÁDKA MÁŇA MĚLA SPOUSTU JMEN.
JÁ JÍ ČASTO ŘÍKALA MŮŇA, PROTOŽE TOTO JMÉNO
SE MI LÍBILO NEJVÍC.

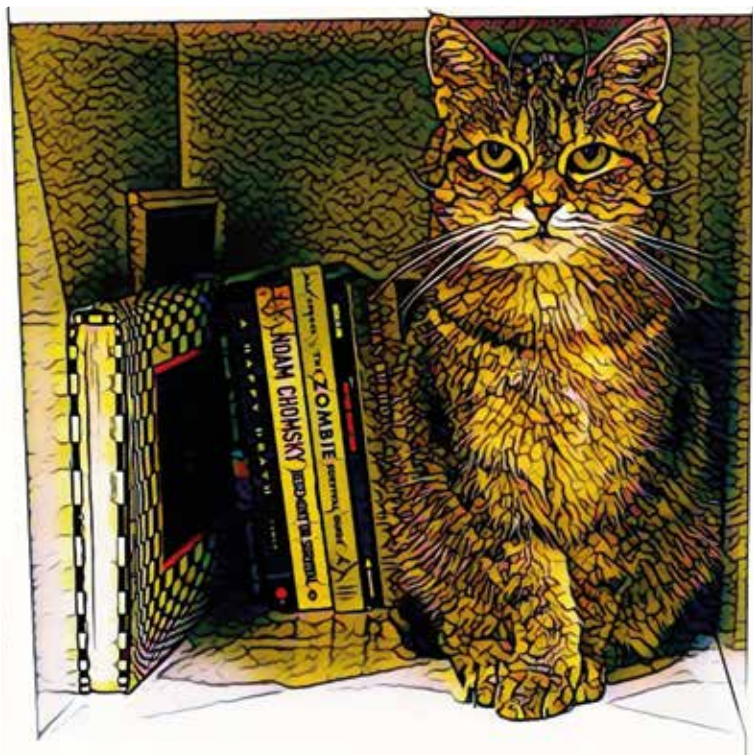
MÁŇA BYLA PRO MĚ TOU NEJDŮLEŽITĚJŠÍ
KOČÍČKOU, KTEROU JSEM V ŽIVOTĚ POTKALA.

MÁŇA VE MLÝNĚ STRÁVILA CELÝ SVŮJ ŽIVOT.
21 DLOUHÝCH ŠŤASTNÝCH LET, BĚHEM KTERÝCH
HONILA MYŠI, PŘEDLA A UŽÍVALA SI SLUNÍČKA.

KDYŽ NÁS LETOS NA JAŘE OPUSTILA, BYLO NÁM
VŠEM MOC SMUTNO. POCHOVALI JSME JI V SADU
POD STROMEM, KDE SE PASOU OVEČKY, TAM ZA
POTOKEM NAPROTI MLÝNU.

TAM JSEM JAKO MIMINKO SPÁVALA V KOČÁRKU.
ODTUD MŮŽE POŘÁD SLEDOVAT, CO SE KOLEM
DĚJE A MY JI MŮŽEME CHODIT NAVŠTĚVOVAT.

MOC NÁM
CHYBÍŠ, MÁŇO!

TADY JE OBRÁZEK MŮŇI. POMŮŽE
TI VYBARVIT DALŠÍ OBRÁZKY
V TÉTO KNIZE.

Konec

© 2019

Překlad: Kristýna Zbořilová

Korektura: Jana Houhová, Stanislava Kaiserová a Filip Sinagl

